

Úterý 21.5. 2024

Je šest hodin ráno a některé děti jsou již na nohou a dělají přesně to, co ví, že nemají, budí vesele další. Do budíčku od paní učitelky vydrželi spát jen někteří. Je to každý rok stejné. Po snídani jsme se po jednotlivých třídách učili a psali deníčky z našeho putování po vlastech českých. K obědu byla rajská omáčka s těstovinami. Poté jsme sbalili batůžky, přidali pláštěnky, protože se schylovalo k dešti a autobusem vyrazili na další výlet. Čekal nás Český Krumlov. S panem řidičem se již děti nebojí, protože je velmi hodný a jezdí opravdu bezpečně. Po chodníku jsme alejí stoupali nahoru až k zámeckým zahradám, kde se na hradbách otevřely překrásné výhledy na město Český Krumlov, kterým protéká naše známá řeka Vltava. Prohlídka byla objednána a my se před třetí hodinou procházeli se slečnou průvodkyní zámeckými komnatami. „Děti nenaklánějte se do této místnosti přes bezpečnostní zábranu, jinak bude místnost pískat“, poznamenala průvodkyně. Naši žáci vše odsouhlasili a alarm sepnul asi jen pětkrát. Na zámku se nám nejvíce líbil zlatý kočár, kterým by se ráda projela každá princezna. Po prohlídce zámku jsme sešli na spodním nádvoří a podívali se na medvědy. Jeden z nich se dokonce postavil na zadní, aby zřejmě okoukl, kdo zase ruší jeho klidný spánek. Ještě jsme se podívali z hradeb na město a vrátili jsme se k autobusu, který nás zavezl zpět do penzionu. K večeři jsme dostali rizoto a pak jsme si ještě stačili na hřišti pohrát. Třináct statečných běželo s paní učitelkou Pavlou 4 km dlouhou trasu a všichni se s více či méně vyplazenými jazyky ve zdraví vrátili. Je devět hodin a menší děti již spí, větší se ke spánku ukládají.